

Sfântul Ierarh Luca al
Crimeii,
icoană

Cum pot să se bucure de ce văd? S-a petrecut un lucru groaznic: folosind în chip samavolnic sfințita lor putere, căpeteniile lui Israel au molipsit poporul cu ură oarbă către Cel Drept, ură ce a ajuns până la cererea ca El să fie omorât, până la îngrozitorul urlet: "*Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri!*" (Matei 27, 25). Drumul cel greu a fost străbătut, calea durerii s-a încheiat. Au ajuns pe Golgota cea cumplită. Iată, sapă groapa, smulg de pe Iisus toate hainele.

Arhanghelii, heruvimii și serafimii, văzând aceasta, își ascund fața sub aripi îngroziți.

Cel Care a împodobit cu negrăită frumusețe toată firea de El zidită stă acum gol și așteaptă cumplita moarte.

Cum pot privi ei goliciunea Lui?!

Crucea e aruncată pe pământ, pe ea este întins trupul Lui preacurat și cu piroane groaznice din fier sunt ținute pe ea preacuratele mâini prin a căror atingere orbii își recăpătau vederea, la al căror semn s-a potolit furtuna pe lacul Ghenizaret și vijelia s-a curmat.

Sunt ținute și picioarele Lui; Crucea e ridicată și înfiptă temeinic în pământ.

S-a săvârșit fărădelegea de neînchipuit: oamenii L-au răstignit pe Ziditorul și Domnul lor.

Dintre toate morțile pe care le putea născoci răutatea omenească, aceasta este cea mai groaznică. De-a lungul a câteva ceasuri, Domnul a suferit chinuri cumplite, pe care cu greu ni le închipuim în deplinătatea lor, fiindcă ele au fost cu adevărat dincolo de răbdarea omenească. Rănile făcute de piroane în mâini continuau a se sfâșia sub greutatea trupului, pricinuind dureri cumplite nervilor de la mâini, întinși ca niște strune.

La ceasul al șaselea întuneric s-a făcut peste tot pământul (Matei 15, 33). Soarele s-a întunecat și și-a ascuns razele. Iar la cea-

sul al nouălea a venit clipa cea înfricoșătoare a morții lui Iisus Hristos. Din pieptul Lui a țâșnit cuvântul care până acum cutremură lumea creștină: "Săvârșitu-s-a!"

Săvârșitu-s-a marea lucrare a răscumpărării neamului omenesc; munții s-au cutremurat, s-au despicat pietrele și stâncile, iar catapeteasma templului din Ierusalim s-a rupt în două de sus și până jos.

Poporul, ce nu demult îi cerea moartea, s-a împrăștiat de pe Golgota cu capetele plecate și lovindu-și piepturile cu pumnii.

Să mergem și noi, cu capetele plecate și lovindu-ne piepturile cu pumnii. Să ne amintim că și pentru păcatele noastre, ca și pentru păcatele întregii omeniri, a suferit Mântuitorul aceste înfricoșătoare chinuri și pătimiri. Amin (Sfântul Luca al Crimeei, Predici la Triod)

Auzind Pilat blândețea graiurilor Tale, Te-a dat ca pe un vrednic de moarte spre răstignire, deși singur a mărturisit că nici o vină n-a aflat întru Tine. Mâinile și-a spălat, însă inima și-a întinat-o, iar noi, minunându-ne de taina Pătimirii Tale celei de voie, cu umilință strigăm către Tine:

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu și al Fecioarei, muncit ai fost de fiii celor fărădelege;

Iisuse, Cel ce îmbraci cu podoabă cerul și pământul, gol ai fost și batjocorit;

Iisuse, Cel ce speli rănilor păcatelor, rănit ai fost;

Iisuse, Împăratul tuturor, în loc de dragoste și mulțumire, chinuri aspre de la fiii lui Israel ai primit;

Iisuse, Cel ce pentru noi ai fost chinuit și batjocorit și rănit, tămăduiește rănilor sufletelor și trupurilor noastre;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne întru Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, mântuiește-ne!

(Icosul al 4-lea din Acatistul Sfințelilor și Mântuitoarelor Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos)